

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 14.2.1.2 og 14.3.

Til § 82

Bestemmelsen indebærer, at reglerne om den længstlevende ægtefælles testationsret efter lovforslagets § 81 skal finde tilsvarende anvendelse, hvor et fælles testamente er oprettet af andre end ægtefæller. Det vil navnlig omfatte ugifte samlevende, der ikke har oprettet udvidet samlevertestamente, jf. lovforslagets § 87, og søskende.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 14.2.1.2 og 14.3.

Til § 83

Bestemmelsen indebærer, at der fastsættes regler om den længstlevende ægtefælles dispositionsadgang i levende live.

Bestemmelsen omfatter tilfælde, hvor en ægtefælle har truffet bestemmelse om arvens fordeling efter den længstlevendes død, som den længstlevende ægtefælle ikke kan tilbagekalde. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvor den førstafdødes særbørn er indsat i det fælles testamente, jf. lovforslagets § 81, stk. 2, nr. 1, og tilfælde, hvor en barnløs ægtefælle har truffet bestemmelse om, at en arving er indsat med bestemmelse om, at længstlevende ikke kan tilbagekalde indsættelsen.

Ved afgrænsningen af, hvilke situationer der skal omfattes af adgangen til omstødelse, foreslås det, at der skal gælde de samme regler som for omstødelse i uskiftet bo efter lovforslaget § 31 om omstødelse i uskiftet bo. Det afgørende kriterium er, at dispositionen tilsidesætter testamentets bestemmelser om arvens fordeling, og at der er disponeret over midler, der står i misforhold til formuen.

Gaver er hovedområdet for omstødelse, men også arveforsku, der er så betydelige, at arveforskuddet ikke kan forventes at ville kunne afregnes i modtagerens arv, er omfattet, jf. stk. 1, nr. 1.

Endvidere kan der ske omstødelse, når en livsforsikring eller lignende ordning, der er oprettet for et beløb, der står i misforhold til formuen, kommer til udbetaling til en begunstiget, hvis begunstigelsen ikke er forenelig med testamentets fordelingsprincip, jf. stk. 1, nr. 2.

Der følger af *stk. 3*, at der alene kan ske omstødelse af dispositioner som nævnt i *stk. 1, nr. 2*, når forsikringsordningen kan komme til udbetaling. Dette indebærer, at forsikringsbegivenheden skal være indtrådt. Ikke kun udbetalinger til en navngiven begunstiget kan være omfattet af *stk. 1, nr. 2*, og *stk. 3*. Også en udbetaling til fordel for forsikringstagers (længstlevendes) "nærmeste pårørende" kan være uforenelig

med den fordeling af arven, som følger af det fælles testamente. Er der f.eks. i et fælles testamente truffet bestemmelse om, at førstafdødes særbarn og længstlevendes særbarn hver skal arve halvdelen af boet efter længstlevende, og kan testamentet ikke tilbagekaldes af længstlevende, vil den længstlevendes (forsikringstageren) indskud af et beløb, der står i misforhold til formuen, på en livsforsikring eller lignende ordning, der indeholder et standardvilkår om, at "nærmeste pårørende" er begunstiget, være i strid med det fordelingsprincip, der følger af testamentet, fordi anvendelsen af begunstigelsesklausulen "nærmeste pårørende" vil føre til, at forsikringen skal udbetales til længstlevendes særbarn.

Vedrørende vurderingen af, om en disposition står i misforhold til formuen, henvises der til bemærkningerne lovforslagets § 31.

Det foreslås i *stk. 2*, at en gave eller et arveforsku, der er ydet i strid med *stk. 1, nr. 1*, kan omstødes over for den modtager, der vidste eller burde vide dette. Der kan dermed kun ske omstødelse, når der foreligger ond tro såvel med hensyn til testamentets indhold – det vil sige fordelingen – som til, at der er tale om misbrug – det vil sige, at dispositionen stod i misforhold til formuen.

Det foreslås tilsvarende i *stk. 3*, at omstødelse af en disposition, der er foretaget i strid med *stk. 1, nr. 2*, er betinget af, at den begunstigede var i ond tro. Kravet om ond tro vil i denne situation indebære, at omstødelse kun kan ske, hvis den begunstigede vidste eller burde vide, at begunstigelsen tilsidesatte testamentets bestemmelser om arvens fordeling, og at der var tale om misbrug.

Det er i *stk. 2* og *3* forudsat, at de almindelige regler om, at en sagsøger skal have retlig interesse i søgsmålet, skal finde anvendelse. Sagsøger må således have lidt skade ved misbruget samt have en økonomisk interesse i omstødelsen.

Omstødelse efter *stk. 2* indebærer, at gaven går tilbage til boet. Hvis omstødelse sker efter *stk. 3* skal den begunstigede indbetale den udbetalte forsikringssum til boet til afgørelse af, hvem summen skal tilfalde. Herigennem sikres, at forsikringssummen bliver fordelt i overensstemmelse med det fælles testamentes bestemmelse om arvens fordeling.

Om retsvirkningerne af omstødelse i øvrigt og om muligheden for i stedet at anvende reguleringsreglerne i forsikringsaftalelovens § 104 og pensionsopsparingslovens § 4 henvises der til bemærkningerne til lovforslagets § 31.

En omstødelssag efter *stk. 3* vil typisk vedrøre en allerede udbetalt forsikringssum el. lign. Om selska-